

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขรับ 4925
วันที่ 15 พ.ค. 2561
เวลา 19.36 น.

B22913611228

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

ที่

๖๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ.

๒. บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ

๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๔. เอกสารประกอบการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยข้าพเจ้าและคณะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้มีรายชื่อแนบท้ายนี้ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ และเอกสารประกอบการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยตามแนบท้ายนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ผู้เสนอ

(นางสุวรรณณี สิริเวชชะพันธ์)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หมายเลขสมาชิก ๑๗๕

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่. ๓๐๘. ๖๑... วันที่ ๑๕ / พ.ค. / ๖๑...
เวลา ๑๔.๐๙... ส. พรม.
ถ้าพิจารณาเสร็จ

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๒๕ - ๖

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๒๖

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๑๑ / ๒๕๖๑
วันที่ ๑๕ / พ.ค. / ๒๕๖๑
เวลา ๑๔.๔๑ น.

(โปรดพลิก)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ.

๒. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 121 ✓

๓. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 107 ✓

๔. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๑๗๑ ✓

๕. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 100 ✓

๖. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 083 ✓

๗. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 007 ✓

๘. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 51 ✓

๙. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๑๗๕ ✓

๑๐. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 196 ✓

๑๑. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 183 ✓

๑๒. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 244 ✓

๑๓. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๑๗๕ ✓

๑๔. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 6๗ ✓

๑๕. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๗๘ ✓

กัญจกร วัฒนศิริ
.....
(.....)
สภาทนายความฯ ๑๑๑ ถนนพหลโยธิน
10 พ.ค. ๖7

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ.

๑๖. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๒๒๒..... ✓

๑๗. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๑๘๒..... ✓

๑๘. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๑๙๕..... ✓

๑๙. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๐๐๗..... ✓

๒๐. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๕๐..... ✓

๒๑. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๑๔๘..... ✓

๒๒. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๐๕๓..... ✓

๒๓. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๑๙๒..... ✓

๒๔. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๒๓๖..... ✓

๒๕. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๑๔๖..... ✓

๒๖. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๐๔๖..... ✓

๒๗. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๘๘..... ✓

๒๘. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๐๙๑..... ✓

๒๙. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๒๐๙..... ✓

นายพรหม: ๑๕ เมษายน ๒๕๖๑
.....
(.....)
.....
10 พ.ค. ๖1 (โปรดพลิก)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ.

๓๐. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 154 ✓

๓๑. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๑๙๗ ✓

๓๒. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 108 ✓

๓๓. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 153 ✓

๓๔. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 147 ✓

๓๕. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 169 ✓

๓๖. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 146 ✓

๓๗. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 187 ✓

๓๘. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 070 ✓

๓๙. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 188 ✓

๔๐. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 149 ✓

๔๑. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก ๒๗๐ ✓

๔๒. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 160 ✓

๔๓. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....).....
หมายเลขสมาชิก 064 ✓

กตัญญู อวตาร ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๑
.....
(.....)
.....
10 หน้า

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ.

๔๔. (ลงชื่อ) พล.อ. ธีรพงศ์ ธีรพงศ์ ผู้เสนอ
(ธีรพงศ์ ธีรพงศ์)
หมายเลขสมาชิก ๓๑ ✓

๔๕. (ลงชื่อ) พล.ร.ท. ธีรพงศ์ ธีรพงศ์ ผู้เสนอ
(ธีรพงศ์ ธีรพงศ์)
หมายเลขสมาชิก ๑๑๕ ✓

๔๖. (ลงชื่อ) พล.อ.อ. ชัยชนะ ชัยชนะ ผู้เสนอ
(พล.อ.อ. ชัยชนะ ชัยชนะ)
หมายเลขสมาชิก ๒๒๖ ✓

๔๗. (ลงชื่อ) พล.อ.อ. ชัยชนะ ชัยชนะ ผู้เสนอ
(ชัยชนะ ชัยชนะ)
หมายเลขสมาชิก ๒๓ ✓

๔๘. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

๔๙. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

๕๐. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

๕๑. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

๕๒. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

๕๓. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

๕๔. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

๕๕. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

๕๖. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

๕๗. (ลงชื่อ)..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก

กมลวรรณ วัฒนวิเศษ
[Signature]
(ม.ล. กมลวรรณ วัฒนวิเศษ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
10 พ.ค. 61 (โปรดพลิก)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษในความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง)
๒. กำหนดให้การกระทำชำเราคู่สมรสที่เป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีโดยไม่ยินยอมเป็นความผิดและต้องได้รับโทษที่กำหนดขึ้นไว้โดยเฉพาะ (เพิ่มวรรคหก ของมาตรา ๒๗๗)
๓. กำหนดให้การกระทำความผิดฐานกระทำชำเราเด็กซึ่งมีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่ปกติ เป็นกรณีที่ทำให้ผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษหนักขึ้น (เพิ่มมาตรา ๒๗๗/๑)
๔. แก้ไขเพิ่มเติมกรณีของบุคคลที่ถือว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิด และให้การกระทำความผิดต่อบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดซึ่งเป็นเหตุที่ทำให้ผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษหนักขึ้นมีอัตราโทษที่เพิ่มสูงขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๕)

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันอัตราโทษสำหรับความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราบุคคลกับความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีอัตราที่เท่ากัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งจะคุ้มครองเด็กและให้ความสำคัญกับอายุของผู้ถูกระทำ โดยเฉพาะเมื่ออายุของผู้ถูกระทำลดน้อยลง ก็จะมีผลต่อการกำหนดโทษของผู้กระทำให้ต้องรับโทษหนักขึ้น เพื่อให้อายุของผู้ถูกระทำเป็นเรื่องที่มีผลต่อการกำหนดโทษของผู้กระทำความผิดอย่างแท้จริง และให้เด็กได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมากยิ่งขึ้นสมควรกำหนดอัตราโทษของผู้กระทำความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตนให้เพิ่มสูงขึ้น และให้การกระทำชำเราคู่สมรสที่เป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีโดยไม่ยินยอมเป็นความผิดและต้องได้รับโทษที่กำหนดขึ้นไว้โดยเฉพาะ รวมทั้งเพื่อคุ้มครองและป้องกันเด็กจากการถูกระทำชำเราหรือล่วงละเมิดทางเพศมากขึ้น โดยเฉพาะเด็กที่มีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่ปกติซึ่งเป็นภาวะอ่อนด้อยอันไม่สามารถที่จะป้องกันตัวได้เท่าที่ควร หรือเป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดอันมีความไว้วางใจและไม่ระแวงสงสัยหรือระมัดระวังตัว สมควรกำหนดให้เป็นความผิดที่ผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษหนักขึ้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗๗ ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาท ถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคหก ของมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“ถ้าเป็นการกระทำชำเราต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งเป็นคู่สมรสกัน โดยที่ผู้ถูกระทำนั้นไม่ยินยอม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาท ถึงสี่แสนบาท แต่ถ้าเป็นการกระทำโดยคู่สมรสซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปี ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมาย กำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติแทนการลงโทษก็ได้ ในกรณีศาล มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก และคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาต่อไปและ ประสงค์จะหย่า ให้คู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบ และให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่าให้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗๗/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๒๗๗/๑ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม เป็นการกระทำต่อหญิงมีครรภ์ ผู้มีกายพิการ ทุพพลภาพหรือไม่สมประกอบ ผู้มีจิตบกพร่อง โรคจิตหรือ จิตฟั่นเฟือน หรือที่อยู่ในภาวะอ่อนด้อยทางร่างกาย จิตใจ หรือทางอื่นใด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่า ที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้นหนึ่งในสาม”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘๕ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๑ หรือมาตรา ๒๘๓ เป็นการกระทำแก่ บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่หรือน้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา ญาติสืบสายโลหิตโดยตรง ขึ้นไปหรือลงมา ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการหรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ กึ่งหนึ่ง”

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ในปัจจุบันอัตราโทษสำหรับความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราบุคคลกับความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีมีอัตราที่เท่ากัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งจะคุ้มครองเด็ก และให้ความสำคัญกับอายุของผู้ถูกระทำ โดยเฉพาะเมื่ออายุของผู้ถูกระทำลดน้อยลง ก็จะมีผลต่อการกำหนดโทษของผู้กระทำให้ต้องรับโทษหนักขึ้น เพื่อให้อายุของผู้ถูกระทำเป็นเรื่องที่มีผลต่อการกำหนดโทษของผู้กระทำความผิดอย่างแท้จริง และให้เด็กได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดอัตราโทษของผู้กระทำความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน ให้เพิ่มสูงขึ้น และให้การกระทำชำเราคู่สมรสที่เป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีโดยไม่ยินยอมเป็นความผิดและต้องได้รับโทษที่กำหนดขึ้นไว้โดยเฉพาะ รวมทั้งเพื่อคุ้มครองและป้องกันเด็กจากการถูกระทำชำเราหรือล่วงละเมิดทางเพศมากขึ้น โดยเฉพาะเด็กที่มีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่ปกติซึ่งเป็นภาวะอ่อนด้อยอันไม่สามารถที่จะป้องกันตัวได้เท่าที่ควร หรือเป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดอันมีความไว้วางใจและไม่ระแวงสงสัยหรือระมัดระวังตัวสมควรกำหนดให้เป็นความผิดที่ผู้กระทำต้องได้รับโทษหนักขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังนี้

๒.๑ กำหนดให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒.๒ กำหนดให้ความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีตามมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง มีอัตราโทษเพิ่มสูงขึ้น (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง)

๒.๓ กำหนดให้การกระทำชำเราคู่สมรสที่เป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี โดยไม่ยินยอมเป็นความผิดและต้องได้รับโทษที่กำหนดขึ้นไว้โดยเฉพาะ (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มวรรคหก ของมาตรา ๒๗๗)

๒.๔ กำหนดให้การกระทำความผิดฐานกระทำชำเราเด็กซึ่งมีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่ปกติ เป็นกรณีที่ทำให้ผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษหนักขึ้น (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๒๗๗/๑)

๒.๕ กำหนดกรณีของบุคคลที่ถือว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเพิ่มเติม และให้การกระทำความผิดต่อบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดดังกล่าวซึ่งเป็นกรณีที่ทำให้ผู้กระทำต้องได้รับโทษหนักขึ้นอยู่แล้ว มีอัตราโทษที่เพิ่มสูงขึ้น (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๕)

ประมวลกฎหมายอาญา (เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>และให้การกระทำชำเราคู่สมรสที่เป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีโดยไม่ยินยอม และไม่ประสงค์จะอยู่กับกันฉันสามีภริยาเป็นความผิดและต้องได้รับโทษที่กำหนดขึ้นไว้โดยเฉพาะ รวมทั้งเพื่อให้เด็กซึ่งมีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่ปกติ หรือเป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดได้รับความคุ้มครองและป้องกันจากการถูกกระทำชำเราหรือล่วงละเมิดทางเพศมากยิ่งขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p>	
	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	
<p>มาตรา ๒๗๗ ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๗๗ ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท”</p>	<p>เนื่องจากในปัจจุบันความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราบุคคลตามมาตรา ๒๗๖ และความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีตามมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง มีอัตราโทษที่เท่ากัน คือ “จำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท” ดังนั้น เพื่อให้อายุของผู้ถูกกระทำความผิดฐานกระทำชำเราเด็กเป็นเรื่องที่มีผลต่อการกำหนดโทษของผู้กระทำความผิดอย่างแท้จริง และให้เด็กได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมากยิ่งขึ้นสมควรกำหนดให้การกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีเป็นความผิดที่มีโทษหนักกว่า โดยแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษในฐานความผิดดังกล่าวให้สูงขึ้น</p>

ประมวลกฎหมายอาญา (เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคหก ของมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“ถ้าเป็นการกระทำชำเราต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งเป็นคู่สมรสกัน โดยที่ผู้ถูกกระทำนั้นไม่ยินยอม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท แต่ถ้าเป็นการกระทำโดยคู่สมรสซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปี ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประพฤติดแทนการลงโทษก็ได้ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก และคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ประสงค์จะอยู่กับตัวกันฉันสามีภริยาต่อไปและประสงค์จะหย่า ให้คู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบ และให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่าให้”</p>	<p>เนื่องจากคู่สมรสที่เป็นเด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี ทั้งกรณีที่ตั้งงานกันตั้งแต่อายุยังน้อยตามศาสนาอิสลาม และที่ศาลอนุญาตให้สมรสกันตามมาตรา ๒๗๗ วรรคห้า ซึ่งได้แก่กรณีที่บุคคลอายุไม่เกิน ๑๘ ปี กระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่า ๑๓ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๕ ปี โดยเด็กผู้ถูกกระทำนั้นยินยอม รวมทั้งกรณีอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้น แม้ในทางกฎหมายจะถือว่าเป็นผู้บรรลุนิติภาวะแล้วโดยการสมรสก็ตาม แต่ในความเป็นจริง คู่สมรสที่เป็นเด็กดังกล่าว ยังมีวุฒิภาวะที่อ่อนด้อยไม่เท่ากับผู้ที่มิใช่มีอายุเกินกว่า ๑๕ ปี หรือที่บรรลุนิติภาวะแล้วในกรณีทั่วไป และอายุของเด็กก็ไม่สามารถประกอบอาชีพโดยทั่วไปได้ซึ่งต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจและความปกครองของผู้เป็นสามี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจมีการข่มขืนกระทำชำเราคู่สมรสที่เป็นเด็กเกิดขึ้นอีกก็ได้ ซึ่งปัจจุบัน กฎหมายกำหนดให้มีความผิดและต้องได้รับโทษเหมือนกับกรณีการข่มขืนกระทำชำเราคู่สมรสที่เป็นผู้ใหญ่ตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสี่ โดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริงและปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อันไม่เหมาะสมเท่าที่ควร</p> <p>ดังนั้น เพื่อกำหนดให้การกระทำชำเราคู่สมรสที่เป็นเด็ก โดยไม่ยินยอมดังกล่าว เป็นความผิดและต้องได้รับโทษที่กำหนดขึ้นไว้โดยเฉพาะ โดยอัตราโทษขั้นต่ำนั้นควรเท่ากับการกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี ตามมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง และสูงกว่ากรณีการข่มขืนกระทำชำเราคู่สมรสที่เป็นผู้ใหญ่ตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสี่ จึงต้องเพิ่มความในมาตรา ๒๗๗ วรรคหก ขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้อายุของผู้ถูกกระทำเป็นเรื่องที่มีผลต่อการกำหนดโทษของผู้กระทำ ความผิดอย่างแท้จริง และเพื่อให้คู่สมรสที่เป็นเด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี ซึ่งถูกกระทำโดยไม่ยินยอม ได้รับคุ้มครองตามกฎหมายมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม สำหรับกรณีการกระทำโดยคู่สมรสซึ่งมีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ควรให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษหรือกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประพฤติดแทนการลงโทษได้</p>

ประมวลกฎหมายอาญา (เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗๗/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“มาตรา ๒๗๗/๑ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม เป็นการกระทำความผิดต่อหญิงมีครรภ์ ผู้มีกายพิการ ทุพพลภาพหรือไม่สมประกอบ ผู้มีจิตบกพร่อง โรคจิตหรือจิตฟั่นเฟือน หรือที่อยู่ในภาวะอ่อนด้อยทางร่างกาย จิตใจ หรือทางอื่นใด ผู้กระทำ ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้นหนึ่งในสาม”</p>	<p>เพื่อกำหนดให้เด็กที่มีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่ปกติ ซึ่งเป็นภาวะอ่อนด้อยอันไม่สามารถที่จะป้องกันตัวได้ตีเท่าที่ควร ได้รับความคุ้มครองและป้องกันจากการถูกกระทำชำเราหรือ ล่วงละเมิดทางเพศมากขึ้น และในปัจจุบันประมวลกฎหมายอาญา ยังไม่มีบทบัญญัติที่ให้การรับรองและคุ้มครองเด็กที่มีสภาพ ร่างกายหรือจิตใจไม่ปกติจากการถูกกระทำชำเราไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น จึงสมควรกำหนดให้เป็นความผิด และถือเป็นเหตุฉกรรจ์ ที่ทำให้ผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษหนักกว่ากรณีทั่วไป ที่กฎหมายได้บัญญัติไว้</p>
<p>มาตรา ๒๘๕ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๒ หรือมาตรา ๒๘๓ เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ใน ความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการหรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติ ไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม</p>	<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวลกฎหมาย อาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๘๕ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๒ หรือมาตรา ๒๘๓ เป็นการกระทำแก่บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่หรือน้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา ญาติสืบสายโลหิต โดยตรงขึ้นไปหรือลงมา ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุม ตามหน้าที่ราชการหรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความ อนุบาล ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสามถึงหนึ่ง”</p>	<p>เพื่อกำหนดให้บุพการี พี่หรือน้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา หรือญาติสืบสายโลหิตโดยตรง ขึ้นไปหรือลงมา เป็นบุคคลที่ถือว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดด้วย และเพื่อให้การกระทำความผิดต่อบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด อันมีความไว้วางใจและไม่ระแวงสงสัยหรือระมัดระวังตัว ซึ่งกฎหมาย ได้กำหนดให้เป็นเหตุฉกรรจ์หรือกรณีที่ทำให้ผู้กระทำความผิด ต้องได้รับโทษหนักกว่ากรณีทั่วไป ได้รับความคุ้มครองมากขึ้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษสำหรับกรณีดังกล่าวให้สูงขึ้น</p>
	<p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	

หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ.....ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ.....

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ.....สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ.....

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจคืออะไร

เพื่อให้อัตราโทษสำหรับความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราบุคคลกับความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีมีอัตราแตกต่างกัน อันเป็นการสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งคุ้มครองเด็ก และให้ความสำคัญกับอายุของผู้ถูกกระทำ โดยเฉพาะเมื่ออายุของผู้ถูกกระทำลดน้อยลงก็จะมีผลต่อการกำหนดโทษของผู้กระทำให้ต้องได้รับโทษหนักขึ้น โดยได้กำหนดอัตราโทษของผู้กระทำความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตนให้เพิ่มสูงขึ้น และให้การกระทำชำเราคู่สมรสที่เป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีโดยไม่ยินยอมเป็นความผิดและต้องได้รับโทษที่กำหนดขึ้นไว้โดยเฉพาะ รวมทั้งคุ้มครองและป้องกันเด็กจากการถูกกระทำชำเราหรือล่วงละเมิดทางเพศมากขึ้น โดยเฉพาะเด็กที่มีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่ปกติซึ่งเป็นภาวะอ่อนด้อยอันไม่สามารถที่จะป้องกันตัวได้เท่าที่ควร และในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดอันมีความไว้วางใจและไม่ระแวงสงสัยหรือระมัดระวังตัว ควรเป็นกรณีที่ทำให้ผู้กระทำต้องได้รับโทษหนักขึ้น.....

เพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องใด

การแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ และมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำชำเราเด็กในครั้งนี้ เป็นการส่งสัญญาณว่ารัฐให้ความสำคัญและเพิ่มความเข้มงวดในการแก้ไขปัญหาคriminalกระทำชำเราเด็กมากยิ่งขึ้น ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเด็กและเยาวชนหญิงส่วนใหญ่มักตกเป็นเหยื่อผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงทางเพศได้ง่าย เนื่องจากเด็กอยู่ในภาวะที่อ่อนด้อย ไม่มีกำลังต่อสู้ขัดขืนผู้กระทำผิดได้ อีกทั้งหลายกรณีผู้กระทำผิดเป็นผู้ใกล้ชิดในเชิงเครือญาติ หรือเป็นครูบาอาจารย์ ตลอดจนมีกรณีการกระทำชำเราคู่สมรสซึ่งผู้ถูกกระทำเป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีโดยไม่ยินยอมเกิดขึ้นอีกด้วย ด้วยสภาพปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นดังกล่าว จึงควรกำหนดให้เพิ่มกรณีเพิ่มโทษหรือทำให้ผู้กระทำต้องได้รับโทษหนักขึ้น ทั้งนี้ เพื่อมุ่งหมายให้ความคุ้มครองสิทธิเด็กและเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ.....

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เนื่องจากในปัจจุบันอัตราโทษสำหรับความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราบุคคลกับความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีมีอัตราที่เท่ากัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งคุ้มครองเด็ก และให้ความสำคัญกับอายุของผู้ถูกกระทำ นอกจากนี้ ยังไม่มีบทกำหนดโทษที่สูงขึ้นแก่ผู้ที่กระทำชำเราเด็กที่มีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่ปกติ รวมถึงกรณีที่กระทำผิดต่อบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดอันมีความไว้วางใจและไม่ระแวงสงสัยหรือระมัดระวังตัว อาทิ บุพการี พี่หรือน้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดามารดา และญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมา.....

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด

หากไม่ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ และมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำชำเราเด็กในครั้งนี้แล้ว อัตราโทษสำหรับความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราบุคคลกับความผิดฐาน

กระทำซ้ำเร้าเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีจะมีอัตราที่เท่ากัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งจะคุ้มครองเด็กและให้ความสำคัญกับอายุของผู้ถูกระทำ รวมทั้งไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จะกำหนดโทษให้เพิ่มสูงขึ้นแก่ผู้ที่กระทำซ้ำเร้าเด็กที่มีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่ปกติ และผู้ที่กระทำความผิดต่อบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดอันมีความไว้วางใจและไม่ระแวงสงสัยหรือระมัดระวังตัว อาทิ บุพการี พี่หรือน้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดามารดา และญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมา.....

๑.๓ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มีกี่ทางเลือก มีทางเลือกอะไรบ้าง

การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นไม่มีทางเลือกอื่นใด.....

แต่ละทางเลือกมีข้อดีข้อเสียอย่างไร

ไม่มี.....

๑.๔ มาตรการที่บรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจคืออะไร

การดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ และมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำซ้ำเร้าเด็กหรือความผิดทางเพศต่อเด็ก.....

๑.๕ ภารกิจนั้นจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

ทำให้เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และสร้างความตระหนักแก่ทุกภาคส่วน ในการให้ความสำคัญและเพิ่มความเข้มงวดในการแก้ไขปัญหาการกระทำซ้ำเร้าเด็กหรือความผิดทางเพศต่อเด็ก มากยิ่งขึ้น.....

๑.๖ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจคืออะไร

บรรลุเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งจะคุ้มครองเด็กและให้ความสำคัญกับอายุของผู้ถูกระทำ โดยเฉพาะเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมากยิ่งขึ้น และเมื่อกำหนดอัตราโทษแก่ ผู้กระทำความผิดให้เพิ่มสูงขึ้นแล้ว ย่อมสามารถป้องปรามมิให้เกิดกรณีปัญหาและทำให้ปริมาณคดีเกี่ยวกับ การกระทำซ้ำเร้าเด็กหรือความผิดทางเพศต่อเด็กลดน้อยลง.....

ตัวชี้วัดความสัมฤทธิ์ของกฎหมายมีอย่างไร

การกระทำซ้ำเร้าเด็กหรือความผิดทางเพศต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีลดน้อยลง.....

๑.๗ การทำภารกิจสอดคล้องกับพันธกรณีและความผูกพันตามหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยมีต่อรัฐ ต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศใด ในเรื่องใด

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child) และอนุสัญญาว่าด้วยการขจัด การเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women).....

การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นผลดีหรือก่อให้เกิดภาระแก่ประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร

การดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ และมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำซ้ำเร้าเด็กหรือความผิดทางเพศต่อเด็กในครั้งนี้ย่อมก่อให้เกิดผลดีแก่ประเทศไทย เพราะสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้ปรากฏแก่สายตาของนานาชาติว่าประเทศไทยให้ความสำคัญแก่เด็กและสตรี รวมทั้ง เล็งเห็นถึงสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและสตรีโดยมุ่งหมายที่จะขจัดให้หมดไป.....

๒. ผู้ทำภารกิจ

๒.๑ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพ ต้นทุน และความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจนี้ เนื่องจากเป็นภารกิจของรัฐอย่างแท้จริง จึงไม่ควรให้เอกชนดำเนินการ.....

ภารกิจนี้ควรทำร่วมกับเอกชนหรือไม่ อย่างไร

ไม่ควรดำเนินการร่วมกับเอกชน เพราะเป็นภารกิจของรัฐในการดูแลประชาชน.....

๒.๒ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ที่จะเกิดแก่การให้บริการประชาชน ควรทำภารกิจนี้ร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด

ไม่ควรดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่น เพราะเป็นภารกิจของรัฐในการดูแลประชาชน.....

๒.๓ ภารกิจดังกล่าวหากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำ จะได้ประโยชน์แก่ประชาชนมากกว่าหรือไม่ พระราชบัญญัตินี้ไม่มีผลบังคับใช้และความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๓.๑ การจัดทำภารกิจนั้นมีความสอดคล้องกับเรื่องใด อย่างไร

หน้าที่หลักของหน่วยงานของรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function)) ในเรื่อง...การเสนอกฎหมาย เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ ของประชาชน หรือแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะองค์กรผู้ใช้อำนาจด้านนิติบัญญัติ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๓๓ ประกอบมาตรา ๒๖๓.....

หน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐ ในเรื่อง...การให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาสให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ และคุ้มครองป้องกันมิให้บุคคลดังกล่าว ถูกใช้ความรุนแรงหรือปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม.....

ยุทธศาสตร์ชาติ ในเรื่อง..... -

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในเรื่อง..... -

แนวทางการปฏิรูปประเทศ ในเรื่อง...ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม.....

๓.๒ การทำภารกิจนั้นสามารถใช้มาตรการทางบริหารโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้หรือไม่

ไม่สามารถใช้มาตรการทางบริหารโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้.....

๓.๓ ในการทำภารกิจนั้น เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมายในขณะนี้

เนื่องจากในปัจจุบันการกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ต้องระวางโทษจำคุกสี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท ซึ่งเป็นอัตราโทษที่เท่ากับความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่ อันไม่สะท้อนถึงเจตนาารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งหมายจะคุ้มครองเด็กและให้ความสำคัญกับอายุของผู้ถูกระทำแต่อย่างใด และกฎหมายในปัจจุบันยังไม่มีกรกำหนดความผิดและโทษสำหรับกรณีที่ทำชำเราต่อเด็กที่มีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่ปกติซึ่งเป็นภาวะอ่อนด้อยอันไม่สามารถที่จะป้องกันตัวได้เท่าที่ควร และกรณีกระทำต่อบุพการี พี่หรือน้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดามารดา และญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมา ซึ่งเป็นบุคคลที่มีสถานะหรือความสัมพันธ์ใกล้ชิดอันมีความไว้วางใจอย่างยิ่ง ดังนั้น จึงต้องดำเนินการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษหนักขึ้นและให้ความคุ้มครองแก่เด็กตามกฎหมายมากยิ่งขึ้น.....

(โปรดพลิก)

๓.๔ การใช้บังคับกฎหมายและระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

(ก) การใช้บังคับกฎหมาย

ต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วประเทศ เนื่องจาก กฎหมายมีผลบังคับใช้เป็นการทั่วไป ไม่มีเหตุที่จะต้องบังคับใช้เป็นบางพื้นที่.....

ทอยยใช้บังคับเป็นท้องที่ ๆ ไป เนื่องจาก.....
ใช้บังคับเพียงบางท้องที่ เนื่องจาก.....

(ข) ระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

ใช้บังคับทันทีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจาก เพื่อให้เด็กได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายโดยทันที และการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ตามกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ทันที.....

มีการทอดระยะเวลาในการบังคับใช้เป็นเวลาเท่าใด เพราะเหตุใด.....

ควรกำหนดระยะเวลาการสิ้นสุดไว้ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด.....

๓.๕ เหตุใดจึงไม่สมควรตราเป็นกฎในลักษณะอื่น เช่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น

เนื่องจากการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ ของประชาชน หรือการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และคนพิการ ให้ได้รับความคุ้มครองและป้องกันมิให้ถูกใช้ความรุนแรงหรือปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม นั้น เป็นการกึ่งระดับชาติหรือเป็นหน้าที่ของรัฐโดยตรงที่จะต้องดำเนินการให้ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ.....

๓.๖ ลักษณะการใช้บังคับ

- ควบคุม กำกับ/ติดตาม (ข้ามไปข้อ ๓.๘) ส่งเสริม
 ระบบผสม

เหตุใดจึงต้องใช้ระบบดังกล่าว เนื่องจากมีการเพิ่มโทษให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษหนักขึ้น และเพื่อเป็นมาตรการที่จะส่งเสริมให้เด็กได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมากยิ่งขึ้น.....

๓.๗ การใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย

๓.๗.๑ เพราะเหตุใดจึงกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต หรือใช้ระบบอื่นที่มีผลเป็นการควบคุม ไม่มี.....

๓.๗.๒ มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการอนุญาตหรือไม่ ถ้ามี มีความจำเป็นอย่างไร ไม่มี.....
คุ้มครองภาระที่เกิดแก่ประชาชนอย่างไร ไม่มี.....

๓.๗.๓ มีหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจในการอนุญาตหรือไม่ อย่างไร ไม่มี.....

๓.๗.๔ มีขั้นตอนและระยะเวลาที่แน่นอนในการอนุญาตหรือไม่ ไม่มี.....

๓.๗.๕ มีการเปิดโอกาสให้อุทธรณ์การปฏิเสธคำขอ การให้ยื่นคำขอใหม่ หรือไม่ อย่างไร ไม่มี.....

๓.๗.๖ มีการต่ออายุการอนุญาตหรือไม่ ไม่มี.....

มีการตรวจสอบก่อนการต่อใบอนุญาตหรือไม่ ไม่มี.....

๓.๘ การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

๓.๘.๑ กฎหมายที่จะตราขึ้นมีการใช้ระบบคณะกรรมการ หรือไม่ มีความจำเป็นอย่างไร ไม่มี.....

๓.๘.๒ คณะกรรมการที่กำหนดขึ้นมีอำนาจซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการอื่นหรือไม่ ไม่มี.....
หากมีความซ้ำซ้อน จะดำเนินการอย่างไรกับคณะกรรมการอื่นนั้น ไม่มี.....

๓.๘.๓ องค์ประกอบของคณะกรรมการมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือนายกรัฐมนตรีหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือไม่ ไม่มี.....

๓.๙ มีกรอบหรือแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่หรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

๓.๑๐ ประเภทของโทษที่กำหนด

โทษทางอาญา โทษทางปกครอง ระบบผสม

๓.๑๑ การกำหนดโทษทางอาญาจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผล เพราะเหตุใด

เพื่อเป็นการป้องปรามการกระทำความผิด และเป็นมาตรการที่จะส่งเสริมให้เด็กได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมากยิ่งขึ้น

๓.๑๒ ความผิดที่กำหนดให้เป็นโทษทางอาญาเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงอย่างไร

เนื่องจากเด็กส่วนใหญ่จะตกเป็นเหยื่อของผู้กระทำความรุนแรงหรือถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ง่าย เพราะวุฒิภาวะยังน้อย และหลายกรณีมีการกระทำต่อเด็กที่มีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่ปกติซึ่งเป็นภาวะอ่อนด้อย อันไม่สามารถที่จะป้องกันตัวได้เท่าที่ควร รวมทั้งมีการกระทำความผิดโดยอาศัยความสัมพันธ์ใกล้ชิดในเชิงเครือญาติอันมีความไว้วางใจและไม่ระแวงสงสัยหรือระมัดระวังตัว ซึ่งการกระทำต่าง ๆ ดังกล่าว ถือเป็นกรณีความผิดที่มีความร้ายแรง อันสมควรกำหนดให้เป็นโทษทางอาญา

๔. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๔.๑ การดำเนินการตามภารกิจในเรื่องนี้มีกฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกัน หรือไม่

ไม่มี

๔.๒ ในกรณีที่มีกฎหมายขึ้นใหม่ เหตุใดจึงไม่ยกเลิก แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันที่มีอยู่

ไม่มี

๕. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๕.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย ได้แก่ ผู้ฝ่าฝืนหรือกระทำความผิดตามบทบัญญัติที่ร่างกฎหมายกำหนด รวมทั้งพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ ผู้พิพากษา ข้าราชการศาลยุติธรรม และหน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรมที่ต้องบังคับใช้กฎหมาย

๕.๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก

เมื่อมีมาตรการทางกฎหมายในการลงโทษผู้กระทำความผิดฐานกระทำชำเราเด็กหรือล่วงละเมิดทางเพศแก่เด็กหนักขึ้น จะส่งผลให้การกระทำชำเราเด็กหรือล่วงละเมิดทางเพศแก่เด็กลดน้อยลง สร้างความเชื่อมั่นให้กับนานาอารยประเทศถึงมาตรการคุ้มครองเด็กที่มีตามกฎหมายอย่างชัดเจน ซึ่งชาวต่างประเทศและนักท่องเที่ยวจะเกิดความรู้สึกปลอดภัยและเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งผลดีต่อความน่าเชื่อถือในการลงทุนทางเศรษฐกิจและเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในการพัฒนาประเทศด้วย

- เชิงลบ ไม่มี

(โปรดพลิก)

ด้านสังคม

- เชิงบวก

ทำให้ประชาชนซึ่งเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีซึ่งวุฒิภาวะยังน้อย เด็กที่มีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่ปกติซึ่งเป็นภาวะอ่อนด้อยอันไม่สามารถที่จะป้องกันตัวได้เท่าที่ควร หรือเป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดอันมีความไว้วางใจ ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมากยิ่งขึ้น และเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน.....

- เชิงลบ..... ไม่มี

ด้านอื่น ๆ

- เชิงบวก.....

- เชิงลบ.....

๕.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

การจับและการคุมขังบุคคลที่กระทำชำเราหรือล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี และกระทำความผิดในเหตุต่าง ๆ ที่กฎหมายบัญญัติ.....

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๕.๔.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงใด หรือเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

สิทธิในการได้รับความช่วยเหลือของเด็ก เยาวชน สตรี และคนพิการ ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ และคุ้มครองป้องกันมิให้ถูกใช้ความรุนแรงหรือปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมจากรัฐ โดยเฉพาะจากการถูกกระทำชำเราหรือล่วงละเมิดทางเพศได้รับการสนับสนุนและดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม.....

๕.๔.๒ เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

มีมาตรการทางกฎหมายที่สามารถคุ้มครองเด็ก เยาวชน สตรี และคนพิการ ให้ปลอดภัยจากการถูกกระทำชำเราหรือล่วงละเมิดทางเพศ รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นแก่นานาอารยประเทศได้อย่างยั่งยืน.....

การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อย เพียงใด..... ไม่มี

ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใด..... ไม่มี

และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาได้มากน้อยเพียงใด..... ไม่มี

๕.๔.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร..... ไม่มี

สามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้มากน้อยเพียงใด..... ไม่มี

๕.๔.๔ วิธีการและระยะเวลาประเมินผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ..... ไม่มี

๕.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย

การปฏิบัติตามกฎหมายไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยาก.....

๕.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชน และการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ

เนื่องจากการดำเนินการตามร่างกฎหมายได้ส่งผลให้สิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่จะต้องถูกจำกัดมีน้อยมากเมื่อเทียบกับประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ ดังนั้น ถือว่ามีความคุ้มค่า และไม่ก่อให้เกิดภาระหน้าที่แก่ประชาชนเกินสมควรแต่อย่างใด.....

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ ความพร้อมของรัฐ

- (ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้..... ไม่มี
- (ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี..... ไม่มี
- (ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ในระยะห้าปีแรกของการบังคับใช้กฎหมาย..... ไม่มี

๖.๒ ในกรณีที่เป็นร่างกฎหมายที่มีผลต่อการจัดตั้งหน่วยงานหรืออัตรากำลัง มีความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการกำหนดอัตรากำลังและงบประมาณหรือไม่ อย่างไร..... ไม่มี

๖.๓ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

- วิธีการสร้างความรับรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนผู้อยู่ภายใต้กฎหมาย
- การเข้าถึงข้อมูลของประชาชน

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบและผู้รักษาการตามกฎหมาย

๗.๑ มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ มีข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับหน่วยงานนั้นอย่างไร..... ไม่มี

๗.๒ มีความเกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร..... ไม่มี

๗.๓ มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร..... ไม่มี

๗.๔ ผู้รักษาการตามกฎหมาย ได้แก่..... รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม.....
การกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายเนื่องจาก
กระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยงานหลักในกระบวนการยุติธรรม และมีภารกิจสำคัญในด้านการพัฒนา
กฎหมาย และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในสังคม.....

๘. วิธีการทำงานและตรวจสอบ

๘.๑ ระบบการทำงานที่กำหนดสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

- เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

๘.๒ การเปิดเผยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๘.๒.๑ ในกฎหมายมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องใดบ้าง..... ไม่มี

๘.๒.๒ หากมีการใช้ดุลพินิจ การใช้ดุลพินิจสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม อย่างไร..... ไม่มี

๘.๒.๓ ในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ใช้หลักกระจายอำนาจ หรือมอบอำนาจเพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพอย่างไร..... ไม่มี

๘.๓ มีระบบการตรวจสอบและคานอำนาจอย่างไรบ้าง

๘.๓.๑ มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงานภายในหรือไม่ อย่างไร ไม่มี

๘.๓.๒ มีกระบวนการร้องเรียนจากบุคคลภายนอกหรือไม่ อย่างไร ไม่มี

๙. การจัดทำกฎหมายลำดับรอง

๙.๑ ได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา ตลอดจนกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองนั้น หรือไม่

การดำเนินการตามกฎหมายไม่จำเป็นต้องจัดทำหรือตรวจกฎหมายลำดับรอง.....

๙.๒ มีกรอบในการตราอนุบัญญัติเพื่อป้องกันการขยายอำนาจหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควรอย่างไร

..... ไม่มี

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

มีการรับฟังความคิดเห็น ไม่ได้รับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบที่รับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ

ประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ

ประชาชนทั่วไป

องค์กรอื่น ได้แก่ องค์กรเครือข่ายสตรี สภานิติบัญญัติและเยาวชน.....

โดยคณะอนุกรรมการกิจการสตรี ในคณะกรรมการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้จัดให้มีโครงการเสวนาวิชาการและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เรื่อง “ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ กับการยุติความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก” ใน ๔ ภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๖๐ - มกราคม ๒๕๖๑ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความรู้จักความเข้าใจเนื้อหาและสาระสำคัญของประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ และมาตราอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตามขั้นตอนและกระบวนการตรากฎหมายที่รัฐธรรมนูญแห่งอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ กำหนด รวมทั้งรับฟังข้อมูล ข้อเสนอแนะ จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมเป็นข้อมูลในการพิจารณา ศึกษา และดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ และมาตราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทยต่อไป ตลอดจนได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานศาลยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสภานายความในพระบรมราชูปถัมภ์ เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังความเห็นและข้อเสนอแนะด้วย *ดังมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารสรุปผลการรับฟังความเห็นฯ ที่แนบมาพร้อมนี้*.....

๑๐.๒ มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร

มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ ต่อประชาชนทางเว็บไซต์ของคณะกรรมการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ.....

๑๐.๓ จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและเสนอมาประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

จัดทำ ไม่มีการจัดทำ

ในกรณีจัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น มีสาระสำคัญในเรื่องดังต่อไปนี้หรือไม่

- วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น
- จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง
- พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น
- ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น
- ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
- คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

ขอรับรองว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรีฯ และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีฯ แล้ว

(นางสุวรรณี สิริเวชชะพันธ์)

รองประธานคณะกรรมการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี
ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส คนที่สอง
และประธานคณะอนุกรรมการกิจการสตรี
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พฤษภาคม ๒๕๖๑

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการสังคมฯ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๒๕ - ๖
โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๒๕ - ๖

หน้าว่าง

หน้าว่าง

สรุปผลการรับฟังความเห็น ข้อเสนอแนะ จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗

ตามขั้นตอนและกระบวนการตรากฎหมายตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๗ ให้มีความเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทยต่อไป

ดำเนินการโดย

คณะกรรมการการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

ดำเนินการโดย คณะอนุกรรมการกิจการสตรี สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่วมกับ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

หลักการเหตุผล

คณะกรรมการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดำเนินการโดยคณะอนุกรรมการกิจการสตรี ได้พิจารณาเห็นว่า การที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ดำเนินการจัดประชุมสมัชชาสตรีระดับภาคและการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๔ ภาค โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับและเกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติ ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในการป้องกัน ช่วยเหลือ ชดเชย เยียวยาหรือบรรเทาทุกข์แก่ผู้เสียหายจากการถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างการมีส่วนร่วมของสตรี ในการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย มาตรการ ของรัฐบาล ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการสร้างสังคม แห่งความเสมอภาค กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาสตรีจังหวัด คณะทำงานศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเป็นเรื่องสำคัญมีกลุ่มเป้าหมายที่เป็นแกนนำมาจากกลุ่มต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย จึงได้บูรณาการการจัดกิจกรรมบรรยายพิเศษเรื่อง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ กับ “การยุติความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เนื้อหาและสาระสำคัญของประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ และมาตราอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเพื่อเปิดเวทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามขั้นตอนและกระบวนการตรากฎหมายตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ รับฟังข้อเสนอแนะ และรวบรวมข้อเสนอจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ ให้มีความเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทยต่อไป

ประเด็นคำถามเพื่อรับฟังความเห็นประชาชน

ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๗ บัญญัติว่า

มาตรา ๒๗๗ ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่ง

มิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษ

จำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

การกระทำซ้ำเร้าตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับ อวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับ อวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสามได้กระทำ โดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหมเด็กหญิงหรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกันหรือได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำต่อเด็ก ซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปีโดยเด็กผู้ถูกกระทำนั้นยินยอม ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวจะพิจารณาให้มีการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกกระทำ หรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรือจะอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกันโดยกำหนดเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรสก็ได้และเมื่อศาลได้พิจารณามีคำสั่งอย่างใดแล้ว ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ในการพิจารณาของศาลให้คำนึงถึงอายุ ประวัติความประพฤติสติปัญญา การศึกษา อบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อมของผู้กระทำความผิด และเด็กผู้ถูกกระทำ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำความผิดกับเด็กผู้ถูกกระทำ หรือเหตุอื่นอันควรเพื่อประโยชน์ของเด็กผู้ถูกกระทำด้วย

ในการรับฟังความเห็นดังกล่าว คณะอนุกรรมการกิจการสตรี ในฐานะผู้ดำเนินการได้กำหนดประเด็นข้อคำถามในการรับฟังความคิดเห็นไว้ ๔ ประเด็นที่มีผลต่อการบังคับใช้ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ ประกอบด้วย (๑) เพศ (๒) อายุ (๓) เหตุเพิ่มโทษ และ (๔) การกระทำซ้ำเร้าเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ซึ่งเป็นภรรยาหรือสามีของตน ควรมีความผิดหรือไม่ ซึ่งทั้ง ๔ ประเด็นมีรายละเอียดของคำถามดังนี้

๑. เพศมีผลต่อสิ่งเหล่านี้หรือไม่

- ๑.๑ เพศของผู้ถูกกระทำมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำหรือไม่
- ๑.๒ เพศของผู้กระทำมีผลต่อการกำหนดโทษหรือไม่
- ๑.๓ เพศของผู้ถูกกระทำ/ผู้กระทำเป็นสาระสำคัญที่ศาลควรนำมาประกอบการกำหนดโทษหรือไม่
- ๑.๔ เพศของผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม (ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา) ควรคำนึงถึงสัดส่วนหญิงชายที่ใกล้เคียงกันหรือไม่

๒. อายุมีผลต่อสิ่งเหล่านี้หรือไม่

- ๒.๑ อายุของผู้ถูกระทำมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำหรือไม่
- ๒.๒ อายุของผู้กระทำมีผลต่อการกำหนดโทษหรือไม่
- ๒.๓ อายุของผู้ถูกระทำ/ผู้กระทำเป็นสาระสำคัญที่ศาลควรนำมาประกอบการกำหนดโทษหรือไม่

๓. ท่านคิดว่าเหตุเหล่านี้ควรเป็นเหตุให้ศาลพิจารณากำหนดโทษเพิ่มขึ้นหรือไม่

- ๓.๑ สภาพร่างกาย (ความพิการ/ความไม่สมประกอบ) ของผู้ถูกระทำ
- ๓.๒ ความสัมพันธ์ (พ่อ แม่/เครือญาติ/ผู้ปกครอง/เพื่อนบ้าน/เพื่อนสนิท) ของผู้ถูกระทำกับผู้กระทำ
- ๓.๓ การกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำ

๔. ท่านคิดว่าการกระทำซ้ำเร้าเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ซึ่งเป็นภรรยาหรือสามีของตนควรมีความผิดหรือไม่

การบรรยายพิเศษและการเปิดเวทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามขั้นตอนและกระบวนการตรากฎหมายตามที่รัฐธรรมนูญแห่งอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗

คณะอนุกรรมการฯ ได้ดำเนินการบรรยายให้ความรู้แก่ผู้เข้าร่วมประชุมสมาชิกสภาสตรีระดับภาคและการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในเรื่อง “มาตรา ๒๗๗ ประมวลกฎหมายอาญา การยุติความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาและสาระสำคัญของประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ และมาตราอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเพื่อเปิดเวทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามขั้นตอนและกระบวนการตรากฎหมายตามที่รัฐธรรมนูญแห่งอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ รับฟังข้อเสนอแนะและรวบรวมข้อเสนอจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ ให้มีความเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทยต่อไป โดยได้ดำเนินการบรรยายให้ความรู้ในการประชุม ๔ ครั้ง ใน ๔ ภาค รวมผู้เข้าร่วมรับฟังการบรรยาย และเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อแลกเปลี่ยนความเห็นและข้อเสนอแนะต่อประเด็นคำถามต่างๆ ของประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ โดยในแต่ละการประชุม ได้จัดแบ่งกลุ่มผู้เข้าประชุมออกเป็นกลุ่มย่อย ๔ กลุ่ม รวมทั้งสิ้น ๙๕๐ คน ตามกำหนดการดังนี้

ลำดับ	ภาค	วันประชุม	สถานที่	จำนวนผู้เข้าร่วม
๑	ภาคใต้	๗- ๙ ธันวาคม ๒๕๖๐	ณ โรงแรมบีพี แกรนด์ทาวเวอร์ หาดใหญ่จังหวัดสงขลา	๒๕๐
๒	ภาคกลาง	๒๐ - ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๐	ณ โรงแรม เดอะพาลาสโซ กรุงเทพมหานคร	๓๐๐
๓	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๒๕ - ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐	ณ โรงแรมเจริญธานี จังหวัดขอนแก่น	๒๐๐
๔	ภาคเหนือ	๙ - ๑๑ มกราคม ๒๕๖๑	โรงแรมเชียงใหม่ ออคิต จังหวัดเชียงใหม่	๒๐๐
รวม				๙๕๐

(โปรดพลิก)

สรุปผลการรับฟัง

ในการประชุมทั้ง ๔ ครั้งและแต่ละครั้งก็ได้แบ่งเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ ๕๐ คนโดยประมาณ เพื่อการแสดงความคิดเห็นผู้เข้าร่วมการแสดงความคิดเห็นเป็นไปอย่างทั่วถึงและรอบด้าน ผลจากการรับฟังความคิดเห็นจากที่ประชุมสมัชชาสตรี ๔ ภาค สามารถสรุปผลตามรายปัจจัยที่มีผลต่อการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๗ ดังนี้

๑. เพศมีผลต่อสิ่งเหล่านี้หรือไม่

1. เพศ

	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1.1 เพศของผู้ถูกระงับโทษหรือผู้กระทำโทษหรือผู้กระทำโทษหรือไม่	<ul style="list-style-type: none"> • สรีระร่างกายผู้หญิงอ่อนแอกว่า • รับผลกระทบทางร่างกายและจิตใจมากกว่า ดังกรณี คัดเชื้อ อาชีพ สังคม • ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ 	<ul style="list-style-type: none"> • เพราะมีความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ
1.2 เพศของผู้กระทำโทษหรือผู้กระทำโทษหรือไม่	<ul style="list-style-type: none"> • ชายควรรับโทษมากกว่าหญิง เพราะสรีระแข็งแรงกว่า 	<ul style="list-style-type: none"> • หญิงชายต้องรับโทษเท่าเทียมกัน • ขึ้นอยู่ผลลัพธ์จากการกระทำ สภาพกายและจิตใจ
1.3 เพศของผู้ถูกระงับโทษ/ผู้กระทำโทษ เป็นสาระสำคัญที่ศาล ควรนำประกอบการกำหนดโทษหรือไม่	<ul style="list-style-type: none"> • สรีระร่างกายจิตใจชายหญิงต่างกัน 	<ul style="list-style-type: none"> • หญิงชายเท่าเทียมกัน
1.4 เพศของผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ควรคำนึงถึงสัดส่วนหญิงชายที่ใกล้เคียงกันหรือไม่	<ul style="list-style-type: none"> • ควรมีสัดส่วนชายหญิงเท่ากัน / ใกล้เคียงกัน / มากกว่า เพราะเข้าใจผู้หญิงมากกว่า • ในทุกขั้นตอนตั้งแต่ชั้นสอบสวนถึงพิพากษา 	<ul style="list-style-type: none"> • มีพรบ.ความเท่าเทียม พศ.2558

๑.๑ เพศของผู้ถูกระงับโทษ มีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำความผิดหรือไม่?

- ผู้เข้าร่วมการประชุมร้อยละ ๖๕ เห็นว่าเพศของผู้ถูกระงับโทษมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำความผิด ในขณะที่ร้อยละ ๓๕ เห็นว่าเพศของผู้ถูกระงับโทษไม่มีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำความผิด
- เหตุผลที่เห็นว่าเพศของผู้ถูกระงับโทษมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำความผิด มีหลายประการ ประกอบด้วย (๑) สรีระร่างกายผู้หญิงอ่อนแอกว่า (๒) ผู้หญิงจะได้รับผลกระทบทางร่างกายและจิตใจมากกว่า เช่นทำให้เกิดการตั้งครรภ์ การติดเชื้อเอชไอวี หรือเอดส์ มีผลกระทบต่ออาชีพการงานและสถานะทางสังคม และ (๓) ผู้หญิงถูกละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
- เหตุผลที่เห็นว่าเพศของผู้ถูกระงับโทษไม่มีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำความผิด เพราะเห็นว่าไม่ว่าผู้ถูกระงับโทษจะเป็นเพศใด ผู้กระทำความผิดก็ควรจะได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนดเสมอภาคกัน ไม่ควรเลือกปฏิบัติในการลงโทษหนักเบาต่างกันด้วยเหตุเพราะกระทำกับเหยื่อแตกต่างเพศ
- **ข้อสังเกต** ถือได้ว่าในประเด็นเพศของผู้ถูกระงับโทษ แม้ว่าส่วนใหญ่ของผู้เข้าร่วมประชุมจะมีความเห็นว่ามีผล แต่ก็มีผู้เห็นว่าไม่มีผลในจำนวนมากพอสมควร ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าเพศของผู้ถูกระงับโทษจึงอาจจะยังไม่มีความสำคัญในการนำไปกำหนดโทษ

๑.๒ เพศของผู้กระทำความผิด มีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำความผิดหรือไม่?

- ผู้เข้าร่วมการประชุมร้อยละ ๕๙ เห็นว่าเพศของผู้กระทำความผิดมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำความผิด ในขณะที่ร้อยละ ๔๑ เห็นว่าเพศของผู้กระทำความผิดไม่มีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำความผิด
- เหตุผลที่เห็นว่าเพศของผู้กระทำความผิดมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำความผิด คือ ผู้กระทำความผิดที่เป็นเพศชายควรรับโทษมากกว่าผู้กระทำความผิดที่เป็นเพศหญิง เพราะมีสรีระแข็งแรงกว่าย่อมกระทำความผิดได้รุนแรงและร้ายแรงกว่า
- เหตุผลที่เห็นว่าเพศของผู้กระทำความผิดไม่มีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำความผิด เพราะเห็นว่าไม่ว่าผู้ถูกระทำความผิดจะเป็นเพศใด หากกระทำความผิดก็ควรจะได้รับโทษตามกฎหมายกำหนดเสมอภาคกัน ไม่ควรเลือกปฏิบัติในการลงโทษหนักเบาต่างกันด้วย เหตุแห่งความแตกต่างระหว่างเพศ และเพศของผู้กระทำความผิดไม่ควรเป็นเหตุในการกำหนดโทษแต่ผลลัพธ์ของการกระทำต่างหากที่ควรเป็นเหตุให้มากำหนดโทษหนักเบาแตกต่างกันไป
- ข้อสังเกต ถือได้ว่าในประเด็นเพศของผู้กระทำความผิด ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็น ก้ำกึ่งกันระหว่างมีผล และไม่มีผล ในการกำหนดโทษ

๑.๓ เพศของผู้ถูกระทำ/ผู้กระทำความผิด เป็นสาระสำคัญที่ศาลควรนำไป ประกอบการกำหนดโทษหรือไม่?

- ผู้เข้าร่วมการประชุมร้อยละ ๗๕ เห็นว่าเพศของผู้ถูกระทำ/ผู้กระทำความผิดเป็นสาระสำคัญที่ศาลควรนำไปประกอบการการกำหนดโทษ ในขณะที่ร้อยละ ๒๕ เห็นว่าเพศของผู้ถูกระทำ/ผู้กระทำความผิด ไม่เป็นสาระสำคัญที่ศาลควรนำไปประกอบการการกำหนดโทษ
- เหตุผลที่เห็นว่าเพศของผู้ถูกระทำ/ผู้กระทำความผิดเป็นสาระสำคัญที่ศาลควรนำไปประกอบการการกำหนดโทษ คือ สรีระร่างกายและจิตใจของชายและหญิงมีความแตกต่างกัน จึงควรจะเป็นสาระสำคัญที่จะนำไปประกอบการกำหนดโทษหนักเบาแตกต่างกันไป
- เหตุผลที่เห็นว่าเพศของผู้ถูกระทำ/ผู้กระทำความผิด ไม่เป็นสาระสำคัญที่ศาลควรนำไปประกอบการการกำหนดโทษ เพราะเห็นว่าหญิงและชายเท่าเทียมกัน ความเท่าเทียมกันนี้ ไม่เป็นเหตุให้เกิดความแตกต่างใดๆ ในการกำหนดโทษ
- ข้อสังเกต ถือได้ว่าผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่เห็นว่าเพศของผู้ถูกระทำ/ผู้กระทำความผิด เป็นสาระสำคัญที่ศาลควรนำไปประกอบการการกำหนดโทษ

๑.๔ เพศของผู้พิจารณา ควรคำนึงถึงสัดส่วนหญิงชายที่ใกล้เคียงกันหรือไม่?

- ผู้เข้าร่วมการประชุมร้อยละ ๙๔ เห็นด้วยว่าเพศของผู้พิจารณา (ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม (ตำรวจ-อัยการ-ศาล) ควรคำนึงถึงสัดส่วนหญิงชายที่ใกล้เคียงกัน ขณะที่ไม่มีเพียงร้อยละ ๖ เท่านั้นที่ไม่เห็นด้วย

- **เหตุผล**ที่เห็นว่าเพศของผู้ถูกระทำ/ผู้กระทำความผิดเป็นสาระสำคัญที่ศาลควรนำไปประกอบการกำหนดโทษ คือ สรีระร่างกายและจิตใจของชายและหญิงมีความแตกต่างกัน จึงควรจะเป็นสาระสำคัญที่จะนำไปประกอบการกำหนดโทษหนักเบาแตกต่างกันไป
- **เหตุผล**ที่เห็นด้วยว่าเพศของผู้พิจารณา (ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม (ตำรวจ-อัยการ-ศาล) ควรคำนึงถึงสัดส่วนหญิงชายที่ใกล้เคียงกัน คือ เห็นว่าผู้พิจารณาควรมีสัดส่วนผู้หญิงมากขึ้นเพราะผู้หญิงจะเข้าใจปัญหาที่ผู้หญิงประสบได้ดีกว่า ลึกซึ้งกว่า ซึ่งจะนำไปสู่การพิจารณาในกระบวนการยุติธรรมได้อย่างละเอียด รอบคอบ และเป็นธรรม และอีกเหตุผลคือในผู้พิจารณาในกระบวนการยุติธรรมในทุกๆ ขั้นตอน (ชั้นตำรวจ อัยการ ศาล) มีผู้หญิงน้อยมากหรือแทบไม่มีเลย ทำให้ผู้หญิงที่เป็นผู้เสียหายไม่ได้รับความเป็นธรรม
- **ข้อสังเกต** ถ้าวัดว่าผู้เข้าร่วมประชุมเกือบทั้งหมด (ร้อยละ ๙๔) เห็นด้วยว่าเพศของผู้พิจารณา (ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม (ตำรวจ-อัยการ-ศาล) ควรคำนึงถึงสัดส่วนหญิงชายที่ใกล้เคียงกัน

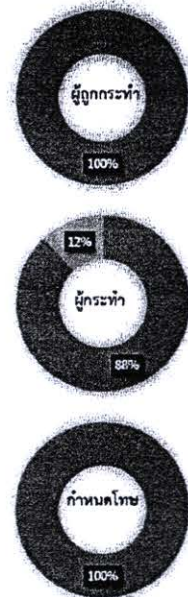
๒. อายุมีผลต่อสิ่งเหล่านี้หรือไม่

2. อายุ

2.1 อายุของผู้ถูกระทำมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำหรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> • สัดส่วน อายุ เด็กมีภาวะน้อยกว่า • ควรกำหนดช่วงอายุของผู้ถูกระทำ อายุน้อย โทษมากขึ้น เช่นต่ำกว่า 18 ปี เพิ่มโทษ • สมควรเพิ่มโทษประหาร/ เพิ่มโทษ 2 เท่า / จำคุกตลอดชีวิต ไม่มีอภัยโทษ • ไม่ว่าอายุเท่าไร มีความเสียหายต่อชีวิตเหมือนกัน ต้องได้รับโทษประหาร • ควรขยายอายุถึง 16 ปี ตามหลักศาสนา อิสลามเด็กมีพัฒนาการเร็ว 	<ul style="list-style-type: none"> • เมื่อบรรลุนิติภาวะแล้ว ต้องรับโทษเท่ากัน
<p>2.2 อายุของผู้กระทำ มีผลต่อการกำหนดโทษหรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> • ภูมิภาคต่างกัน/ บทลงโทษต่างกัน ในผู้กระทำอายุ 18 ปี และ คำว่า 18 ปี • ผู้ใหญ่มีแนวโน้มกระทำผิดซ้ำมากกว่าเด็ก • อายุน้อยลงโทษน้อยกว่าผู้มีอายุมากกว่า • หากต่ำกว่า 13 ปี ต้องพิจารณาใกล้ใกล้เคียงก่อนกำหนดโทษ 	
<p>2.3 อายุของผู้ถูกระทำ/ผู้กระทำ เป็นสาระสำคัญที่ศาลควรมานำพิจารณา กำหนดโทษหรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> • เด็กมีประสบการณ์และวุฒิภาวะต่ำกว่าผู้ใหญ่ 	

■ เห็นด้วย
■ ไม่เห็นด้วย

๒.๑ อายุของผู้ถูกระทำมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำหรือไม่

- ผู้เข้าร่วมการประชุมทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐) เห็นด้วยว่าอายุของผู้ถูกระทำมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำความผิด
- **เหตุผล**ที่เห็นด้วยว่าอายุของผู้ถูกระทำมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำ ผู้กระทำมีหลายประการ ประกอบด้วย (๑) สัดส่วนอายุ เด็ก/ผู้ใหญ่ มีผลต่อการการถูกระทำ (เด็กไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะคาดการณ์เหตุร้ายและหาทางเอาตัวรอดได้-ถูกหลอกง่าย) (๒) ควรกำหนดช่วงอายุของผู้ถูกระทำ หากผู้ถูกระทำมีอายุน้อยลงผู้กระทำควรได้รับโทษมากขึ้นเป็นระดับๆ เมื่อต่ำกว่า ๑๘ ปี เช่น ระดับ ๑ ผู้ถูกระทำอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป

แต่ไม่เกิน ๑๘ ปี ระดับ ๒ ผู้ถูกกระทำอายุ ๑๓ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๑๕ ปี (โทษเพิ่มขึ้นจากระดับ ๑) ระดับ ๓ ต่ำกว่า ๑๓ ปี (โทษเพิ่มขึ้นจากระดับ ๒) (๓) โทษที่เพิ่มขึ้นเมื่อกระทำกับผู้ถูกกระทำอายุน้อยลงควรเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๒ เท่าในแต่ละระดับ และให้มีโทษจำคุกตลอดชีวิตและไม่มีอภัยโทษด้วยในระดับที่เด็กอายุน้อยสุด (ระดับ ๓) (๔) มีข้อเสนอจากผู้เข้าร่วมประชุมว่าอยากเสนอให้ลงโทษประหารชีวิตกับทุกคนที่กระทำต่อเด็กไม่ว่าจะอายุเท่าใด (๕) เสนอว่าให้เริ่มขั้นต่ำที่อายุ ๑๖ ปี เนื่องจากเป็นไปตามหลักศาสนาอิสลามและปัจจุบันเด็กมีพัฒนาการโตเร็ว (๖) เห็นว่าหากเป็นการกระทำ ความผิดต่อผู้ถูกกระทำที่บรรลุนิติภาวะแล้วก็ให้โทษเท่ากันไม่ต้องแบ่งระดับอายุ

- **ข้อสังเกต** ถือได้ว่าผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐) เห็นด้วยว่าอายุของผู้ถูกกระทำมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำ

๒.๒ อายุของผู้กระทำมีผลต่อการกำหนดโทษหรือไม่

- ผู้เข้าร่วมการประชุมส่วนใหญ่ **ร้อยละ ๘๘** เห็นว่าอายุของผู้กระทำ**มีผล**ต่อการกำหนดโทษ ขณะที่ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนน้อย **ร้อยละ ๑๒** เห็นว่าอายุของผู้กระทำ**ไม่มีผล**ต่อการกำหนดโทษ
- **เหตุผล**ที่เห็นว่าอายุของผู้กระทำ**มีผล**ต่อการกำหนดโทษ ผู้กระทำมีหลายประการ ประกอบด้วย (๑) วุฒิต่างกัน/บทรองโทษควรต่างกัน (๒) เห็นว่าผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่แล้วมักจะมีแนวโน้มกระทำความผิดซ้ำ (ไม่หลาบจำ/มีปัญหาทางประสาท) ส่วนผู้กระทำที่เป็นเด็ก/เยาวชนอาจกระทำด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์และมีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ จึงควรได้รับโทษน้อยกว่าหรือรับโทษอื่นที่มีโทษอาญาได้
- **ข้อสังเกต** ถือได้ว่าผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่เห็นอายุของผู้กระทำ**มีผล**ต่อการกำหนดโทษ และการกำหนดโทษควรคำนึงถึงอายุของผู้กระทำ ความผิดประกอบด้วย โดยเน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในผู้กระทำที่เป็นเด็ก/เยาวชน

๒.๓ อายุของผู้ถูกกระทำ/ผู้กระทำเป็นสาระสำคัญที่ศาลควรนำมาประกอบการกำหนดโทษหรือไม่

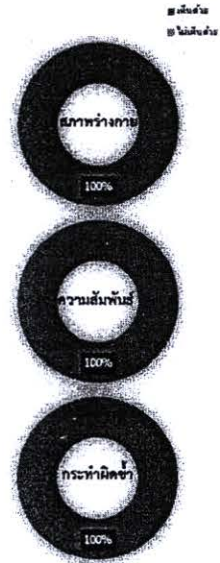
- ผู้เข้าร่วมการประชุม**ทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐)** เห็นด้วยว่าอายุของผู้ถูกกระทำ/ผู้กระทำเป็นสาระสำคัญที่ศาลควรนำมาประกอบการกำหนดโทษ
- **เหตุผล**ที่เห็นว่าอายุของผู้ถูกกระทำ/ผู้กระทำเป็นสาระสำคัญที่ศาลควรนำมาประกอบการกำหนดโทษ เหมือนกับที่กล่าวมาข้างต้น โดยเน้นว่า วุฒิภาวะต่างกัน ควรได้รับโทษต่างกัน
- **ข้อสังเกต** ถือได้ว่าผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐) เห็นด้วยว่าอายุของผู้ถูกกระทำ/ผู้กระทำเป็นสาระสำคัญที่ศาลควรนำมาประกอบการกำหนดโทษ

(โปรดพลิก)

๓. เหตุปัจจัยที่ควรเป็นเหตุให้ศาลพิจารณากำหนดโทษเพิ่มขึ้นหรือไม่

3. เหตุเพิ่มโทษ

	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
3.1 สภาพร่างกาย (ความพิการ/ ความไม่สมประกอบ) ของผู้ถูกระทำ	<ul style="list-style-type: none"> เพิ่มโทษขึ้นจากเดิม 1 เท่า ควรรวมผู้สูงอายุด้วย สภาพร่างกายเป็นตัวกำหนดโทษ ไม่มีความสามารถช่วยเหลือตัวเอง 	
3.2 ความสัมพันธ์ (พ่อแม่, เครือญาติ, ผู้ปกครอง, เพื่อนบ้าน/เพื่อนสนิท) ของผู้ถูกระทำกับผู้กระทำ	<ul style="list-style-type: none"> เพิ่มโทษขึ้นจากเดิม 1 เท่า เพิ่มโทษเป็น 1 ใน 3 ของโทษที่กำหนดไว้ เพิ่มโทษประหารชีวิต เพราะส่วนใหญ่เกิดจากคนใกล้ชิด 	
3.3 การกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำ มีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำ	<ul style="list-style-type: none"> เพิ่มโทษ 2 เท่า / หนักขึ้นถึงประหารชีวิต เพื่อให้เช็ดหลาบ ครั้งแรกเพิ่ม 2 เท่า ถ้าซ้ำเพิ่มโทษอีกเพื่อเช็ดหลาบ หากผิดซ้ำไม่ควรลดหย่อนโทษ ไม่มีการยอมความ 	

๓.๑ สภาพร่างกาย (ความพิการ/ความไม่สมประกอบ) ของผู้ถูกระทำ

- ผู้เข้าร่วมการประชุมทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐) เห็นด้วยว่าสภาพร่างกาย (ความพิการ/ความไม่สมประกอบ) ของผู้ถูกระทำเป็นเหตุที่ศาลควรนำมาประกอบการกำหนดโทษ
- เหตุผลที่เห็นด้วยว่าสภาพร่างกาย (ความพิการ/ความไม่สมประกอบ) ของผู้ถูกระทำเป็นเหตุที่ศาลควรนำมาประกอบการกำหนดโทษ นั้นมีหลากหลาย ประกอบด้วย (๑) การกระทำต่อคนที่มีสภาพร่างกายอ่อนด้อยสะท้อนความใจอำมหิตของผู้กระทำควรมีโทษเพิ่มจากที่กำหนดเดิมอีก ๑ เท่าด้วย (๒) ในที่นี้ควรรวม “ผู้สูงอายุ” ด้วย (๓) เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า “สภาพร่างกายที่อ่อนด้อย” ทำให้ผู้ถูกระทำไม่อาจป้องกันตัวเองได้เลย ดังนั้นโทษควรมีมากกว่ากระทำกับบุคคลปกติ (๔) คนที่มีสภาพร่างกายอ่อนด้อยไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้
- ข้อสังเกต ถือได้ว่าผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐) เห็นด้วยว่าสภาพร่างกาย (ความพิการ/ความไม่สมประกอบ) ของผู้ถูกระทำเป็นเหตุที่ศาลควรนำมาประกอบการกำหนดโทษ ซึ่งปัจจุบันโทษที่กำหนดในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ ยังไม่มีเรื่องสภาพร่างกาย

๓.๒ ความสัมพันธ์ (พ่อ แม่/เครือญาติ/ผู้ปกครอง/เพื่อนบ้าน/เพื่อนสนิท) ของผู้ถูกระทำกับผู้กระทำ

- ผู้เข้าร่วมการประชุมทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐) เห็นด้วยว่าความสัมพันธ์ (พ่อ แม่/เครือญาติ/ผู้ปกครอง/เพื่อนบ้าน/เพื่อนสนิท) ของผู้ถูกระทำกับผู้กระทำเป็นเหตุที่ศาลควรนำมาประกอบการกำหนดโทษ
- เหตุผลที่เห็นด้วยว่าความสัมพันธ์ (พ่อ แม่/เครือญาติ/ผู้ปกครอง/เพื่อนบ้าน/เพื่อนสนิท) ของผู้ถูกระทำกับผู้กระทำเป็นเหตุที่ศาลควรนำมาประกอบการกำหนดโทษ นั้น คือ เพราะการมีความสัมพันธ์หรือความเป็นผู้ใกล้ชิดทำให้ผู้ถูกระทำไว้วางใจ ไม่ระแวงสงสัย

และไม่ระมัดระวังตัว ดังนั้นหากผู้กระทำใช้หรืออาศัยเรื่องความสัมพันธ์มาก่อนเหตุก็ควรได้รับโทษมากขึ้นอีก ๑ เท่า หรือเพิ่มขึ้น ๑ ใน ๓ ของโทษที่กำหนดไว้ มีผู้เข้าร่วมประชุมบางคนเสนอว่าควรให้มีโทษประหารชีวิตสำหรับกรณีที่เป็น “พ่อ-แม่/พ่อเลี้ยง-แม่เลี้ยง” ด้วย เพราะผู้ถูกกระทำต้องพึ่งพาอาศัยด้วย

- **ข้อสังเกต** ถือได้ว่าผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐) เห็นด้วยว่าความสัมพันธ์ (พ่อ แม่/เครือญาติ/ผู้ปกครอง/เพื่อนบ้าน/เพื่อนสนิท) ของผู้ถูกกระทำกับผู้กระทำเป็นเหตุที่ศาลควรนำมาประกอบการกำหนดโทษ ซึ่งปัจจุบันมีการกำหนดโทษมากขึ้น ผู้กระทำที่มีความสัมพันธ์เป็นบุพการี แต่ไม่ได้กำหนดความสัมพันธ์อื่นๆ

๓.๓ การกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำ

- ผู้เข้าร่วมการประชุม**ทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐)** เห็นด้วยว่าการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำ
- **เหตุผล**ที่เห็นด้วยว่าการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำ นั้น มีหลายประการ ประกอบด้วย (๑) เห็นว่าหากผู้กระทำความผิดกระทำ ความผิดซ้ำๆ ก็ควรเพิ่มโทษเป็น ๒ เท่า (๒) หากยังทำความผิดซ้ำๆ หลายๆ ครั้งก็อาจเพิ่มโทษหนักขึ้นถึงขั้นประหารชีวิต ทั้งนี้เพื่อให้เช็ดหลาบและไม่เป็นเยี่ยงอย่าง (๓) และไม่ควรลดหย่อนโทษให้กับผู้ที่กระทำความผิดซ้ำไม่ว่ากรณีใดๆ รวมถึงต้องไม่มีการยอมความด้วย
- **ข้อสังเกต** ถือได้ว่าผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐) เห็นด้วยว่าการกระทำ ความผิดซ้ำของผู้กระทำมีผลต่อการกำหนดโทษผู้กระทำ ซึ่งปัจจุบันไม่มีการกำหนดเงื่อนไขเพิ่มโทษเมื่อเป็นการกระทำความผิดซ้ำ

๔. ท่านคิดว่าการกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ซึ่งเป็นภรรยาหรือสามีของตน ควรมีความผิดหรือไม่

4. กระทำชำเราเด็กไม่เกิน 15 ปี

(ภรรยา-สามี)

กระทำชำเราเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี ซึ่งเป็นภรรยาหรือสามีของตน ควรมีความผิดหรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> • เพราะควรเกิดจากความยินยอมทั้งสองฝ่าย • ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของอีกฝ่าย • ปัญหาท้องไม่พร้อม พ่อแม่ไม่ดูแล • ลดปัญหาคลุมถุงชน ควรบรรลุนิติภาวะก่อน กรณีแต่งงานก่อน 20 ปี ต้องร้องขอศาลหรือพ่อแม่อนุญาต • ข้อสังเกต: หญิงชายไม่เกิน 18 ปีมีเพศสัมพันธ์ ท้องแล้วทำแท้งสังคมไม่ยอมรับทำ แท้ปัญหาอย่างไร 	<ul style="list-style-type: none"> • ควรเปิดช่องให้ใช้สิทธิหรือไม่ใช้สิทธิแล้วแต่ผู้เสียหาย • ควรเปิดช่องไว้ว่าหากใช้ความรุนแรงทางเพศ ล่วงละเมิดเกิดความเสียหายต่อร่างกาย ชีวิต • สามีภรรยาถูกต้องตามกฎหมายไม่ผิดหากไม่ใช่ มีความผิด • เด็กต่ำกว่า 15 ปีไม่ควรกำหนด เพราะไม่พร้อมทางวุฒิภาวะ • ออกกม.ห้ามแต่งงานอายุไม่เกิน 15 ปี

(โปรดพลิก)

- ผู้เข้าร่วมการประชุมส่วนใหญ่ ร้อยละ ๗๗ เห็นว่าการกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ซึ่งเป็นภรรยาหรือสามีของตน**ควรมีความผิด** ขณะที่ผู้เข้าร่วมประชุมร้อยละ ๒๓ เห็นว่าการกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ซึ่งเป็นภรรยาหรือสามีของตน**ไม่ควรมีความผิด**
- **เหตุผล**ที่เห็นว่าการกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปีซึ่งเป็นภรรยาหรือสามีของตน**ควรไม่มีความผิด** นั้น มีหลายประการ ประกอบด้วย (๑) เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ควรเป็นการยินยอมพร้อมใจกันทั้งสองฝ่ายคือทั้งสามีและภรรยา (๒) การกำหนดให้เป็นความผิดอาจเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล (๓) หากกำหนดให้เป็นความผิดอาจเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาท้องไม่พร้อม และนำไปสู่เด็กที่เกิดมาถูกทอดทิ้ง พ่อแม่ไม่ดูแล (๔) หากเป็นความผิดจะช่วยลดปัญหาคลุ้มคลั่งชน เพราะการแต่งงานควรแต่งงานได้เมื่อบรรลุนิติภาวะแล้วเท่านั้น การแต่งงานก่อนอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์จะต้องเป็นกรณีจำเป็นที่ต้องร้องรอตศาลเท่านั้น และ (๕) มีข้อสังเกตว่าปัจจุบันมีหญิงชายที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี มีเพศสัมพันธ์กัน และฝ่ายหญิงต้องทำแท้ง เพราะสังคมไม่ยอมรับ และฝ่ายชายไม่รับผิดชอบ กรณีเช่นนี้จะทำอย่างไร?
- **เหตุผล**ที่เห็นว่าการกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปีซึ่งเป็นภรรยาหรือสามีของตน**ควรมีความผิด** ก็มีหลายประการเช่นกัน ประกอบด้วย (๑) เห็นว่าการณีที่กฎหมายไม่กำหนดให้เป็นความผิดไว้ก่อนเป็นสิ่งที่ดี หากผู้กระทำความผิดต้องการใช้สิทธิ (ความเป็นสามี-ภรรยา) ก็ไปต่อสู้เรื่องสิทธิอื่นได้ แต่จะใช้สิทธิบังคับผืนใจคู่สมรสให้มีเพศสัมพันธ์ด้วยไม่ได้ (๒) แม้จะให้กฎหมายกำหนดให้ไม่มีความผิด แต่ก็ควรจะมิช้อยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ความรุนแรงเกินเหตุ หรือมีการฉ้อฉลละเมิดจนเกิดความเสียหายแก่ร่างกายจิตใจ และ/หรือชีวิต (๓) มีความผิดเฉพาะกรณีที่มีใช้สามี-ภรรยาที่แต่งงานกันถูกต้องตามกฎหมาย (ตามบทบัญญัติของกฎหมายปัจจุบัน) (๔) สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี เห็นว่าควรกำหนดให้เป็นความผิดในทุกกรณี เพราะเด็กไม่มีความพร้อม และไม่มีความวุฒิภาวะพอที่จะเป็นแม่คนได้ (๕) ควรออกกฎหมายห้ามแต่งงานกับเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี
- **ข้อสังเกต** ถือได้ว่าผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมดส่วนใหญ่เห็นว่าการกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปีซึ่งเป็นภรรยาหรือสามีของตน**ควรมีความผิด** แต่อย่างไรก็ตามยังมีผู้เข้าร่วมประชุมมากถึงร้อยละ ๒๓ เห็นว่า**ไม่ควรมีความผิด** ตามกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน (ยกเว้นให้ไม่มีความผิด) ดังนั้นในเรื่องนี้ควรจะพิจารณาเพิ่มเงื่อนไขของข้อยกเว้นให้มากขึ้น โดยดูองค์ประกอบในเรื่องอื่นๆ นอกจากเรื่องอายุ ประกอบด้วย เช่น ความพร้อมในการเป็นพ่อแม่ และการสร้างครอบครัว ความจำเป็นเพราะถูกบีบบังคับในภาวะต่าง ๆ ซึ่งควรให้อยู่ในดุลพินิจของศาลและเหตุผลของผู้ปกครองของเด็กเป็นสำคัญ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงประโยชน์ของเด็กเป็นสำคัญ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส

หน้าหลัก | ยานพาหนะที่ | รายงานคณะกรรมการฯ | คำนำคณะกรรมการฯ | การศึกษา | งาน | สัมมนา-เสวนา | ประชุม-เขียน | คณะอนุกรรมการ

พิกัดข้อมูล | คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน | เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส

- o ข่าวสาร กิจกรรม
- o บทความ รายงาน
- o ข้อเสนอแนะ
- o เผยแพร่ใบชี้แจง
- o สถาบันพัฒนาสังคม
- o หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- o รายชื่อข้าราชการภายใน
- o กลุมงาน
- o ข้อมูลทางวิชาการและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการฯ
- o ข้อมูลด้านเด็กและเยาวชน
- o ข้อมูลด้านสตรี
- o ข้อมูลด้านผู้สูงอายุ
- o ข้อมูลด้านคนพิการและผู้ด้อยโอกาส

สรุปผลการรับฟังความเห็น ข้อเสนอแนะ จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗

คณะอนุกรรมการกิจการสตรีในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สถาบันวิจัยและพัฒนาสังคม กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้จัดทำสรุปผลการรับฟังความเห็น ข้อเสนอแนะจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ ตามขั้นตอนและกระบวนการตามกฎหมายตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗ กำหนด ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๗ ให้มีความเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทยต่อไป

เอกสารประกอบ

เอกสารสรุปผลการรับฟังความเห็น

ข้อมูลเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2561 15:14:31 ปรับปรุงล่าสุดเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2561 15:16:51 มีการเปิดอ่าน 11 ครั้ง Score

